

Til lovforslag nr. L 64

Folketinget 2019-20

OMTRYK

Ændret ordlyd i næstsidste afsnit

Skriftlig fremsættelse (15. november 2019)

Skatteministeren (Morten Bødskov):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, skatteindberetningsloven og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Kommunalt ejede forsyningsvirksomheders valg af privat inddrivelse, restanceinddrivelsesmyndighedens overvæltning af omkostninger på skyldner ved brug af privat inkassator til inddrivelse i udlandet, ophævelse af fradragsret for renter af fordringer under inddrivelse samt forældelse m.v. i genoptagelsessager på inddrivelsesområdet m.v.)

(Lovforslag nr. L 64)

Siden det den 8. september 2015 blev besluttet at stoppe al automatisk inddrivelse af gæld til det offentlige via inddrivelsessystemet EFI, er der gennemført flere lovgivnings tiltag med henblik på at genoprette den offentlige gældsinddrivelse. Som led heri indgik Socialdemokratiet, Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Alternativet og Liberal Alliance den 8. juni 2017 »Aftale om styrkelse af den offentlige gældsinddrivelse« med henblik på at sikre grundlaget for en sikker og effektiv fremadrettet inddrivelse af gæld til det offentlige.

I forlængelse heraf er det fundet nødvendigt at gennemføre regler, der styrker inddrivelsen af gæld over for skyldnere bosat i udlandet. Inddrivelsen af gæld i udlandet er ofte forbundet med store omkostninger, og det foreslås derfor at fastsætte regler om, at Gældsstyrelsen ved antagelse af en privat inkassator til at bistå med inddrivelsen i udlandet skal have mulighed for at overvælte omkostningerne herved på skyldneren.

Private forsyningselskaber anvender privat inkasso ved inddrivelse af deres krav. På baggrund heraf foreslås det også at gøre det muligt for kommunalt ejede forsyningsvirksomheder at vælge privat inddrivelse og dermed fravælge offentlig inddrivelse via restanceinddrivelsesmyndigheden. Samtidig foreslås det, at forsyningselskaberne tillige får mulighed for at overvælte omkostningerne ved den private inkasso på skyldneren.

Som led i forenklingen på inddrivelsesområdet foreslås det at ophæve fradragsretten for inddrivelsesrenter, der påløber den gæld, der er under inddrivelse. Hermed imødegås, at skyldnere får fradragsret for betalte renter i det forkerte indkomstår. Baggrunden herfor er, at der efter gældende regler sker en udskydelse af fradragsretten for renter, hvis en skyldner har ubetalte renter for tidligere år. Ved Gældsstyrelsens modtagelse af fordringer til inddrivelse er det ikke i alle tilfælde muligt at koble renterne til den gæld og det indkomstår, de vedrører. Den herved opnåede regelforenkling vil – foruden at sikre en korrekt håndtering af området – lette administration af inddrivelsesreglerne.

For at kunne færdigbehandle genoptagelsessager med muligvis uretmæssig inddrivelse i EFI's driftsperiode foreslås regler, der skal muliggøre dette. Det er en klar intention i lovgivningen om genoptagelsessagerne, at alle berørte skyldnere skal have deres sag færdigbehandlet. Der foreslås derfor regler, der skal udskyde forældelsen af eventuelle tilbagebetalingskrav. Det foreslås også, at Gældsstyrelsen ikke gør krav på tilbagebetaling fra ikkestatslige fordringshavere, der har modtaget uretmæssigt inddrevne beløb. Endelig foreslås, at ikkestatslige fordringshavere, der til Gældsstyrelsen har tilbagebetalt uretmæssigt inddrevne beløb, får beløbet tilbagebetalt inkl. en rentegodtgørelse.

Lovforslagets § 1, nr. 9-12, har ikke været i høring forud for fremsættelsen, da der er behov for, at reglerne træder i kraft hurtigst muligt, for at Gældsstyrelsen kan fortsætte behandlingen efter den genoptagelsesordning, der blev vedtaget enstemmigt af Folketinget i 2018. Reglerne har til formål at »genetablere« den retstilstand, som tidligere er blevet vedtaget af Folketinget. Lovforslagets § 2, nr. 2, og § 3 har heller ikke været i høring forud for fremsættelsen. Der er alene tale om nødvendige konsekvensændringer.

Det foreslås, at loven med et par undtagelser skal træde i kraft den 1. januar 2020.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.